

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2018. április 11. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A hivatali visszaélés büntette és más bűncselekmény miatt ... I. r. vádlott és társai ellen indított büntetőügyben a Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa 2017. szeptember 11. napján kihirdetett Kb.I.1/2017/36. számú ítéletét megváltoztatja.

... III. r. vádlottat az ellene a Btk. 345. §-ába ütköző hamis magánokirat felhasználása vétsége miatt emelt vád alól felmenti.

... I. r. vádlott hivatali bűncselekményét folytatólagosan elkövetett hivatali visszaélés büntettének (Btk. 305.§ c) pontja),

... IV. r. vádlott hivatali bűncselekményét felbujtóként folytatólagosan elkövetett hivatali visszaélés büntettének (Btk. 305. § c) pontja) minősíti.

... IV. r. vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetést 200 (kettőszáz) napi tétel, napi tételenként 2.500,- (kettőezer-öttszáz) forint pénzbüntetésre enyhíti.

... II. r. vádlottal szemben alkalmazott megrovást 150 (egyszáz-ötven) napi tétel, napi tételenként 1.000,- (egyezer) forint pénzbüntetésre súlyosítja.

... II. r. vádlottal szemben kiszabott 150.000,- (egyszázötvenezer) forint, ... IV. r. vádlottal szemben kiszabott 500.000,- (ötszázezer) forint pénzbüntetést meg nem fizetés esetén szabadságvesztésre változtatja át. Ebben az esetben egy napi tétel összege helyébe egy napi szabadságvesztés lép.

... I. r., ... III. r. és ... IV. r. vádlottal szemben kiszabott büntetések tekintetében a halmazati büntetésre történő utalást mellőzi.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet ... I. r., ... II. r. ... III. r. és ... IV. r. vádlott vonatkozásában helybenhagyja.

... II. r. vádlottat 15.000,- (tizenötezer) forint, míg ... IV. r. vádlottat 23.000,- (huszonháromezer) forint másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére kötelezi.

I n d o k o l á s:

A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa az 2017. szeptember 11. napján kihirdetett Kb.I.1/2017/36. számú ítéletével ... vádlottat bűnösnek mondta ki 2 rb. a Btk.305.§ a) pontjába ütköző hivatali visszaélés büntetében, és - halmazati büntetésül - lefokozásra ítélte. ... II.r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk.305.§ a) pontjába ütköző hivatali visszaélés büntetében, ezért megrovásban részesítette. ... III.r. vádlottat bűnösnek mondta a Btk.305.§ a) pontjába ütköző hivatali visszaélés büntetében, valamint a Btk.440.§ (1) bekezdés 2 fordulatába ütköző jelentési kötelezettség megszegésének vétségében, ezért 150 napi tétel, napi tételenként 1.000,- ft, összesen 150.000,- ft pénzbüntetésre ítélte. ... IV.r. vádlottat bűnösnek mondta ki 2 rb. a Btk.305.§ a) pontjába ütköző hivatali visszaélés büntetében, ezért - halmazati büntetésül - 250 napi tétel, napi tételenként 10.000,- ft pénzbüntetésre, összesen 2.500.000,- ft pénzbüntetésre ítélte. A III.r. és IV.r. vádlottak tekintetében rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatására.

A tárgyaláson a katonai ügyész a nyilatkozattételre három napi gondolkodási időt tartott fenn, majd a törvényes határidőn belül fellebbezést jelentett be valamennyi vádlott terhére. Indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatva az I.r. és IV.r. vádlottak cselekményeit folytatólagosan elkövettként minősítse, a III.r. vádlottat a hivatali visszaélés büntette mellett halmazatban mondja ki bűnösnek a Btk.345.§ -ba ütköző hamis magánokirat felhasználásának vétségében is. A II.r. vádlottat pedig intézkedés helyett, pénzbüntetésre ítélje.

Az I.r. vádlott a kihirdetett ítélettel szemben fellebbezést jelentett be bűncselekmény hiányában történő felmentés érdekében. Az I.r. vádlott védője szintén felmentés érdekében, megalapozatlanságra és törvénysértésre hivatkozva jelentett fellebbezést. A II.r. vádlott és védője valamint a III.r. vádlott és védője a kihirdetett ítéletet tudomásul vették. A IV.r. vádlott fellebbezést jelentett be felmentés érdekében. A IV.r. vádlott védője fellebbezést jelentett be bűncselekmény hiányában történő felmentés érdekében, másodsorban tényállás téves megállapítása miatt.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.898/2017/1. számú átiratában az ügyési fellebbezést részben eltérő tartalommal, és kiegészítésekkel tartotta fenn. Indítványozta a történeti tényállásnak a Be.352.§ (1) bekezdés a) pontja alapján történő helyesbítését, mert az a Be.351.§ (2) bekezdés c) pontja alapján iratellenesen tartalmazza, hogy a III.r. vádlott a jelentését 2010. június 23. napján írta. Ezzel szemben a III.r. vádlott az első jelentését 2016. február 23. napján írta. Indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, és az I.r. és IV.r. vádlottak által megvalósított a Btk.305.§ a) pontjába ütköző, és a szerint minősülő hivatali visszaélés büntettét folytatólagosan elkövettként minősítse, a A III.r. vádlottat - figyelemmel a Be.6.§ (3) bekezdés a) pontjára - mentse fel a Btk.440.§ (1) bekezdés (2) fordulatába ütköző jelentési kötelezettség megszegésének vétsége alól. A II.r. vádlottal szemben a Btk.50.§ (1) és (3) bekezdése alapján szabjon ki pénzbüntetést, egyebekben a határozatot a Be.371.§ (1) bekezdése alapján hagyja helyben. Utalt arra, hogy az I.r. és IV.r. vádlottak, valamint a védőik által bejelentett fellebbezések bíróságnak a bizonyítékokat értékelő tevékenységét támadják, így ezek a fellebbezések a felülmérlegelés tilalmára figyelemmel nem vezethetnek eredményre. A jogi minősítés kapcsán előterjesztett indítvánnyal kapcsolatban kifejtette, hogy az I.r. vádlott azonos személynek különböző cselekményekkel szerzett jogtalan előnyt, így cselekményei a folytatólagosság egységébe tartoznak. A IV.r. vádlott ezen cselekményeknek volt a felbujtója, tehát magatartása szintén folytatólagosan elkövettként minősül. Utalt arra, hogy tévedett a katonai tanács, amikor a III.r. vádlott bűnösségét a jelentési kötelezettség megszegése vétségében is megállapította. E vádlott valóban valótlannul állította jelentésében, hogy az élelmiszereket megsemmisítette, azonban az önvádra kötelezés tilalma miatt nem volt köteles a jogsértő magatartása feltárására, ezért a Be.6.§ (3) bekezdés a)

pontjára figyelemmel e bűncselekmény alól fel kell őt menteni. Ugyanezen okból a hamis magánokirat felhasználásának vétsége sem lenne megállapítható a terhére. Kifejtette azon álláspontját, hogy a II.r. vádlott esetében eltúlzottan enyhe joghátrány az intézkedés alkalmazása, ezért vele szemben a Btk.50.§ (1) és (3) bekezdései alapján pénzbüntetés kiszabásának van helye.

Az I.r. vádlott védője a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsánál előterjesztette fellebbezése részletes írásbeli indokolását, amelyben elsődlegesen az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére és az eljárás megszüntetésére, míg másodsorban az ítélet hatályon kívül helyezése mellett új nyomozati és bírósági eljárás lefolytatására tett indítványt, a ... megyén kívüli nyomozó hatóság és katonai tanács kijelölésével. Indítványával kapcsolatban kifejtette, hogy a megállapított tényállás hibás, hiányos, nem felel meg a periratokból kitűnő bizonyítási anyagnak. Okszerűtlen és logikai ellentmondást tartalmazó, így összességében törvénysértő. Álláspontja szerint a feljelentő rendőrkapitányság, illetve annak vezetője valamely személyes motiváltság által vezetetten indított eljárást két csomag hamburgernek a fogdára való bejuttatása ürügyén. A Központi Nyomozó Főügyészség és a ... Rendőrkapitányság is leplezetlen elfogultsággal folytatták az eljárást. A helyi vizsgálatot egyébként V.B.rendőr végezte, aki nagy valószínűséggel engedélyezte a hozzá forduló őrpapucsnoknak a csomag átadását. További indítványával kapcsolatban utalt arra, hogy nem felel meg a vád a Be.2.§ (2) bekezdésében írt törvényes követelményeknek. A Be.267.§ (1) bekezdése szerint az eljárás megszüntetésének lett volna helye, amit - indítványa ellenére - az elsőfokú bíróság nem tett meg. Ezen túlmenően utalt arra, hogy indítványozta a hiányok pótlása okából az iratoknak a további nyomozati cselekmények elvégzésére történő visszaadását a Be.268.§-ban foglaltakra alapítottan az eljárás felfüggesztése mellett az ügyészség erre való felhívásával egyidőben. Indítványokat tett mind egy régió kívüli nyomozó hatóság kijelölésére, mind egy régió kívüli bíróság előtt történő megismételt eljárásra, mely indítványainak azonban nem adtak helyt. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság prejudikáló attitűdje nyomon követhető volt, illetve a feljelentés alapját adó un. papucsnoki vizsgálati anyag nem tartalmazza a valós történeti tényállást, az súlyosan ártó szándékú kreáció.

Az I.r. vádlott az ítéltábla katonai tanácsánál szintén előterjesztette fellebbezése részletes írásbeli indokolását, amelyben az elsőfokú bíróság által már értékelt bizonyítékokat újraértékelve arra hivatkozott, hogy 1.sz. 2. sz. tanúk vallomásai cáfolják az ő bűnösségét alátámasztó bizonyítékokat. Az általa értékelt bizonyítékokat egy másik összefüggésbe helyezve olyan elméletet állított fel, mely szerint V.B. fogda alosztályvezető éppen a saját hibájának elfedéseként tett valótlan tartalmú vallomást, és beosztottai - előljárójuk cselekményének mentéseként - egységesen valótlan tartalmú vádlotti illetve tanúvallomásokat tettek.

Az I.r. vádlott védője a védő személyében beállt változást követően előterjesztette fellebbezése részletes írásbeli indokolását, amelyben a korábbi védő által benyújtott fellebbezést fenntartotta. Beadványában kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság ítéletében rögzített tényállás nem tartalmazza, hogy az I.r. vádlottnak melyik jogszabályban előírt, milyen kötelesség megszegését minősítette hivatali visszaélésnek. Nem fejtette ki azt sem, hogy a vádlott védekezésével ellentétben miért látta megállapíthatónak a szándékos elkövetést gondatlanság helyett. Osztotta a vád törvényességével kapcsolatban felvetett kifogásokat. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségnek oly mértékben nem tett eleget, hogy az ítélet a Be.373.§ III.a. pontja alapján felülbírálatra alkalmatlan. Felvetette a kétségeit azzal kapcsolatban, hogy a papucs bevitele csomag beadásnak minősül-e. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete felderítetlen, megalapozatlan. Ennek körébe sorolta azt, hogy a pótlólagos papucs bevitelének dokumentáltságát az elsőfokú bíróság nem derítette fel, nem tisztázta. Utalt továbbá arra, hogy az elsőfokú bíróság tévesen következtetett abból a tényből, hogy az I.r. vádlott volt a fogda szolgálati előljárója arra, hogy a csomagbeadás szabályaival is tisztában volt. Álláspontja szerint az I.r. vádlott ellenőrzési

kötelezettsége nem terjed ki olyan mélységű ismeretekre, hogy milyen módon lehet csomagot beadni a fogvatartottaknak. Fenntartva tehát a korábban eljáró védő indítványát is elsődlegesen a Be.373.§ (1) bekezdés I. c), III.a. és a Be.376.§ (1) bekezdésében írt okokból az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére és az eljárás megszüntetésére másodsorban pedig olyan intézkedés alkalmazására tett indítványt, hogy ne járjon az I.r. vádlott hivatalvesztésével. Másodlagos indítványa kapcsán hivatkozott arra, hogy lefokozás katonai büntetés kiszabása aránytalanul súlyos, mert a vádlottat megbélyegzi, és egzisztenciálisan ellehetetleníti. Egyébként a cselekmény tárgyi súlya csekély. Példás katonai előéletű vádlotról van szó, aki idáig büntetlen volt.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészségnek a nyilvános ülésen eljáró képviselője az elsőfokú ítélet ellen bejelentett fellebbezést, valamint az írásbeli beadványában foglaltakat kiegészítéssel tartotta fenn. Utalt arra, hogy helyesbítenni kell az elsőfokú ítélet történeti tényállásában írt elírást, valamint a III.r. és IV.r. vádlottak körülményeit ki kell egészíteni a vádlottak által a nyilvános ülésen a személyi körülményeik megváltozása kapcsán előadottakkal. Ezen túlmenően a történeti tényállást ki kell egészíteni a vádlottak által megszegett szabályok felhívásával. Ezt követően az elsőfokú bíróság ítélete alkalmas a felülbírálatra. A tényállást támadó fellebbezések ténylegesen felülmérlegelésre irányulnak, pedig erre nincs lehetőség. Indítványozta az I.r. és IV.r. vádlott bűnösségét folytatólagosan elkövetett hivatali visszaélésben megállapítani melyet a IV.r. vádlott felbújtóként követett el. Indítványozta a III.r. vádlott felmentését az ellene hamis magánokirat felhasználásának vétsége miatt emelt vád alól, mert az önvádra kötelezés tilalma kizárja ezen bűncselekmény megállapítását. Utalt továbbá arra, hogy a II.r. vádlottal szemben indokolt a pénzbüntetés kiszabása. Egyebekben az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

Az I.r. vádlott védője a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében mind a saját fellebbezésében mind a korábban eljáró védő által előterjesztett írásbeli fellebbezés indokolásban foglaltakat fenntartotta. Másodlagos indítványával kapcsolatban kifejtette, hogy nem indokolt az I.r. vádlottal szemben a cselekmény tényleges tárgyi súlya és a vádlott személyi körülményei alapján hivatalvesztéssel járó büntetés kiszabása. Utalt arra, hogy tisztasági kellékek, hamburger és üdítő került be a fogdára, a jogtalan előny súlya pedig ki kell, hogy hasson a büntetésre. Ebben az esetben az előny maga ténylegesen súlytalan. Kifejtette továbbá, hogy a hivatali visszaélés célzatos bűncselekmény, egyenes szándék kell a megállapíthatóságához, azt pedig bizonyítani kell. Ezzel a bizonyítással, illetve az ehhez kapcsolódó indokolással az elsőfokú ítélet adós maradt. Utalt arra, hogy az eljárás során mindvégig kifogásolták az ügyészség és a bíróság elfogultságát. Hiányolta a védő, hogy az elsőfokú ítélet történeti tényállása nem tartalmazza az I.r. vádlott által megszegett szabályokat, pedig a kötelességszegés útján megvalósított hivatali visszaélésnek ez szükségszerűen része kell, hogy legyen. Kifogásolta, hogy az elsőfokú katonai tanács nem tisztázta, hogy mi minősül csomag beadásnak, hogy a fogvatartás kezdetén beadott tárgyak csomagnak tekinthetők-e. A papucs utólag került beadásra, azonban lehetséges, hogy már szerepelt az eredetileg bevitt tisztálkodási eszközök listáján. Kiemelte a védő a két biztonsági őr tanúk vallomásának jelentőségét. 1. sz. tanú részletesen beszámolt arról, hogy milyen beszélgetést hallott az I.r. vádlott és a kapuhoz érkező fogdaőr között. 2. sz. tanú hasonló körben tudott nyilatkozni a másik csomagbeadással kapcsolatban. Ezen tanúk vallomásai szöges ellentétben állnak az egyéb tanúvallomásokkal, szembesítés azonban nem történt, Bírósági szakban még csak nem is egyidőben kerültek idézésre a potenciálisan szembesítendő személyek. Utalt továbbá arra, hogy a biztonsági kamera felvétele is cáfolja az I.r. vádlottra tett terhelő vallomásokat. Kifejtette, hogy nem eleve törvénytelen a csomag beadásánál segítő igénybe venni. Nincs olyan szabály, mely szerint az I.r. vádlott arra ne lett volna jogosult. Kifejtette továbbá, hogy a jogi minősítés körében az I.r. és IV.r. vádlottak esetében folytatólagosság nem állapítható meg, hiszen az I.r. vádlottat mindkét alkalommal váratlanul érte a kérdés.

A II.r. vádlott védője a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében úgy nyilatkozott, hogy tudomásul vette a védencével együtt az elsőfokú ítéletet, és annak helybenhagyására tett indítványt.

A III.r. vádlott védője perbeszédében szintén olyan tartalmú nyilatkozatot tett, hogy az elsőfokú ítélet tudomásul vételére figyelemmel annak helybenhagyását kéri.

A IV.r. vádlott védője a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében kifejtette, hogy a védenca terhére rótt bűncselekmény úgy ahogyan az elsőfokú ítélet történeti tényállásában le van írva nem történt meg. Hiányolta a törvényes vád meglétét. Végül utalt arra, hogy az elsőfokú ítéletben rögzítetteknl lényegesen rosszabbak a IV.r. vádlott vagyoni körülményei. Kifejtette, hogy a történeti tényállásban leírt cselekménynek nincs tényleges társadalomra veszélyessége, ezért védencének bűncselekmény hiányában történő felmentésére tett indítványt.

Az I.r. vádlott az utolsó szó jogán úgy nyilatkozott, hogy a fellebbezésének az írásbeli indokolásban írtakkal egezően tartja fenn.

A IV.r. vádlott az utolsó szó jogán úgy nyilatkozott, hogy strandpapucs bevitelekor véletlenül találkozott az I.r. vádlottal. Nem volt olyan szándéka, hogy befolyásolja őt, és valamely fennálló szabály megszegésére bírja rá.

A katonai ügyész, az I.r. vádlott és védője valamint a IV.r. vádlott és védője által bejelentett fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be.348.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírált.

Az I.r. vádlottnak és védőjének, valamint a IV.r. vádlottnak és védőjének a felmentésre illetve hatályon kívül helyezésre irányuló fellebbezései nem alaposak.

A másodfokú katonai tanács a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság tárgyalása során az eljárási szabályokat betartotta. Eljárási szabálysértésre egyébként az eljárás résztvevői nem is hivatkoztak. Megállapítható továbbá, hogy az elsőfokú bíróság törvényes vád alapján járt el, a törvényes vád hiányára vonatkozó érveléssel a másodfokú bíróság nem értett egyet.

A katonai tanács a tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg. Ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte és indokolási kötelezettségének is eleget tett. Az I.r. vádlott az egész eljárás során - így a tárgyaláson is -tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését. Védekezést terjesztett elő, mely szerint a IV.r. vádlottal kapcsolatban a segítő szándék vezette, de nem tett semmi szabályelleneset és erre nem próbálta rábírní a fogda személyzetét sem. A II.r. vádlott a tárgyaláson nem kívánt vallomást tenni. A nyomozás során bűnösségét vitatta, azonban ténybelileg teljes körű beismerő vallomást tett. A III.r. vádlott mind a nyomozás során, mind a tárgyaláson a tények és a bűnösség tekintetében teljeskörű beismerő vallomást tett. A IV.r. vádlott a tárgyaláson nem kívánt vallomást tenni, csupán a váddal kapcsolatos észrevételeit fogalmazta meg. A nyomozás során gyanúsítottí vallomást tett, melyben tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését azzal, hogy nem volt tudomása arról, hogy hány alkalommal lehet csomagot beadni. Az elsőfokú bíróság felolvasta a tárgyaláson a IV.r. vádlottnak a nyomozás korai szakaszában tanúként tett vallomását. Az elsőfokú katonai tanács törvényesen használta fel a bizonyítás során a IV.r. vádlott korábbi tanúvallomását a Be.291.§ (2) bekezdésében írt rendelkezésre figyelemmel, mert a vallomása az ott írt feltételnek megfelelt.

Nem tévedett a Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor a történeti tényállást az I.r. és IV.r. vádlottak tagadó vallomásaival, valamint a II.r.vádlott tagadó tartalmú nyilatkozatával szemben a III.r.vádlott teljeskörű beismerő vallomása, a II.r.vádlott ténybeli beismerő vallomása, részben a IV.r. vádlottnak a nyomozás során tett tanúvallomása, a tárgyaláson kihallgatott tanúk vallomásai, valamint a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok alapján állapította meg. Az elsőfokú bíróság ítélete 4. oldal alulról második bekezdésétől a 9. oldal második bekezdéséig igen részletesen értékelte az általa megismert bizonyítékokat, és logikus, meggyőző magyarázatát adta annak, hogy miért nem az I.r. és IV.r. vádlottak tagadását, illetve védekezését fogadta el a tényállás alapjául. Helytállóan utalt arra, hogy a II.r. és III.r. vádlott vallomásai, és a tárgyaláson kihallgatott tanúk vallomásai egyértelműen cáfolták a védekezésüket. Megállapítható ugyanakkor, hogy bizonyos tények, így az egymást követő napokon történt csomagbeadások tekintetében még az I.r. és IV.r. vádlottak is ténybelileg nyilatkoztak. Megállapítható ugyanakkor, hogy az elsőfokú katonai tanács által rögzített tényállás részben hiányos, részben iratellenes. Ezért a másodfokú bíróság a Be.352.§ (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel a rendelkezésre álló iratok, valamint a vádlottaknak a nyilvános ülésen tett nyilatkozatai alapján az I.r. vádlott személyi körülményeit annyiban egészíti ki, hogy „1993. januárjában került a rendőrség állományába, és 2010. óta lát el ügyeletvezetői beosztást.” A III.r. vádlott szolgálati viszonya 2017. szeptember 16-i hatállyal közös megegyezéssel szűnt meg. Jelenleg a ... Kft.-nél dolgozik, mint nemzetközi sofőr, havi jövedelme 450.000,- ft.” „A IV.r. vádlottnak összesen 7 gyermeke van, ebből négy gyermek eltartásáról gondoskodik saját háztartásában. 22.000.000,- ft hiteltartozása van, és egyik ingatlanát - egy panellakást - édesanyjának engedett át.” A történeti tényállás 3. oldal harmadik bekezdését annyiban egészíti ki, hogy: „Az I.r. vádlott akkor volt szolgálati előjárója a II.r. és III.r. vádlottaknak, ha éppen ügyeletvezetői szolgálatot látott el.” A negyedik oldal harmadik bekezdés első mondatát annyiban helyesbíti, hogy: „... III.r. vádlott az eseményekről kettő jelentést írt, az első jelentésében 2016. február 23. napján valótlanul állította, hogy az átvett élelmiszereket megsemmisítette, ...”

A Be.351.§ (1) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetőleg a fellebbezésben új tényt állítottak, vagy új bizonyítékokra hivatkoztak és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le. Megállapítható, hogy az I.r. és IV.r. vádlottak, valamint védőik fellebbezésükben új tényre, új bizonyítékokra nem hivatkoztak. Megállapítható továbbá az is, hogy az I.r. vádlottnak és védőjének a megalapozatlanságra történő hivatkozása nem alapos. Az elsőfokú bíróság által megállapított és a másodfokú katonai tanács által kiegészített, illetve helyesbített tényállás megalapozott, mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta. Az I.r. vádlottnak az írásbeli fellebbezésében írt hipotetikus védekezését a rendelkezésre álló bizonyítékok nem támasztják alá. Az I.r. és IV.r. vádlottaknak valamint védőiknek a felmentésre irányuló fellebbezései lényegüket tekintve az elsőfokú bíróság által már értékelt bizonyítékok újraértékelésére a tényállás felülmérlegelésére irányulnak, így a Be.351.§ (1) és a Be.352.§ (3) bekezdésére figyelemmel eredményre nem vezethetnek. Az elsőfokú katonai tanács a fellelhető releváns bizonyítékot megvizsgálta, az azokból levont következtetései a logikai szabályainak megfelelnek, így a hatályon kívül helyezésre irányuló indítvány sem vezethetett eredményre.

A katonai tanács az irányadó tényállás alapján részben okszerűen vont le a következtetés a vádlottak bűnösségére, valamint részben helyes a cselekmények jogi minősítése is.

Nem tévedett a Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor ... II.r. vádlott, valamint ... III.r. vádlott bűnösségét a Btk.305.§ a) pontjára ütköző hivatali visszaélés büntetében megállapította. A másodfokú katonai tanács osztotta az elsőfokú bíróságnak az elsőfokú ítélet 9. oldal 5-7.

bekezdéseiben kifejtett álláspontját. A törvényszék katonai tanácsa indokolásában feltüntette a II.r. és III.r. vádlottak által megszegett azon szabályt amelyre a kötelességszegés mint elkövetési magatartás alapozódik, és amelyet a másodfokú katonai tanács - a hatályos kúriai gyakorlatra figyelemmel - a tényállás részének tekint. Tévedett azonban az elsőfokú bíróság amikor a III.r. vádlott bűnösségét a Btk.440.§ (1) bekezdésébe ütköző jelentési kötelezettség megszegése vétségében megállapította. A másodfokú bíróság osztotta a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség álláspontját abban a tekintetben, hogy a III.r. vádlott a 2016. február 23-én kelt jelentésében az önvádra kötelezés tilalma miatt nem volt köteles a jogsértő magatartásának feltárására, így e körben büntetőjogi felelősség nem terheli. Ezért a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsának ítéletét megváltoztatta, és a III.r. vádlottat a vádiratban a terhére rótt eredeti vád szerint a Btk.345.§-ba ütköző hamis magánokirat felhasználásának vétsége miatt emelt vád alól felmentette a Be.6.§ (3) bekezdés a) pontja, valamint a Be.331.§-a alapján.

Szintén tévedett az elsőfokú bíróság, amikor ... I.r. vádlott bűnösségét 2 rb. a Btk.305.§ a) pontjába ütköző hivatali visszaélés büntetében, valamint ... IV.r. vádlott bűnösségét a 2 rb. a Btk.305.§ a) pontjába ütköző felbújtóként elkövetett hivatali visszaélés büntetében megállapította.

A rendelkezésre álló szolgálati okmányok alapján egyértelműen megállapítható volt, hogy az I.r. vádlott nem állandó, szervezetszerű szolgálati előljárója volt a II.r. és III.r. vádlottaknak, csupán ügyeletvezetői szolgálatának teljesítése során rendelkezett ilyen jogkörrel. A bűncselekmények elkövetése idején ez az előljárói minősége nem állt fenn. Magatartása így nem hivatali kötelessége megszegésének, hanem hivatali helyzetével egyéb módon történő visszaélésnek minősül. Hivatali helyzettel való egyéb módon történő visszaélésnek minősül többek között az is, amikor valaki a hivatali helyzetével olyan módon él vissza, hogy a hivatali előny szerzése érdekében a rendelkezni jogosult személyt veszi rá hivatali kötelessége megszegésére. Nem értett egyet továbbá a másodfokú bíróság azzal sem, hogy az I.r. vádlott magatartásával 2 rb. hivatali visszaélést valósított meg. A Kúria BH.2016.260. számú eseti döntésében kifejtette, hogy amikor a hivatalos személy ugyanabban az ügyben szegi meg kötelességét többször, és a célja az, hogy ugyanannak a személynek szerezzen előnyt, vagy okozzon hátrányt, a részselekmények egységet alkotnak. Amennyiben pedig különböző ügyekben szegi meg a kötelességét cselekményei halmazatot valósítanak meg akkor is, ha azt ugyanazon személy érdekében vagy sérelmére követi el, kivéve ha folytatólagoosság törvényi feltételei fennállnak. A IV.r. vádlott magatartása a jogi minősítés tekintetében osztja az I.r. vádlott cselekmények jogi minősítését, hiszen felbújtóként cselekménye járulékos. A IV.r. vádlott maga is elismerte a cselekmény elkövetését és azt a bizonyítása adatai alátámasztották.

Az I.r. vádlott nem valamilyen konkrét szabályt segezt, hiszen az elkövetés idején nem volt szolgálatban nem is viselt egyenruhát. A IV.r. vádlott számára egyszerűbb gyorsabb megoldás volt az I.r. vádlotthoz fordulni, különösen azért, mert fogvatartásban lévő barátja akkor is megkapja a csomagot, ha részére azt már nem lehetne beadni. Az I.r. vádlott a fogvatartottnak és a IV.r. vádlottnak is segítséget nyújtott. Visszaélt hivatali helyzetével, hiszen azt nem a társadalmi rendeltetésének megfelelően használta fel. A II.r. és III.r. vádlottak felé olyan kérést intézett, amelyet ők nem mertek visszautasítani, ezzel a törvényes hivatali rend megkerülésére került sor. A beosztottakban ez a magatartás értelemszerűen azt az érzetet kelti, hogy ezt a magasabb beosztást ellátó személy megteheti. A fentiekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az I.r. vádlott hivatali bűncselekményét a Btk.305.§ c) pontjába ütköző, folytatólagoosan elkövetett hivatali visszaélés büntetéknek, míg a IV.r. vádlott hivatali bűncselekményét a Btk.305.§ c) pontjába ütköző felbújtóként folytatólagoosan elkövetett hivatali visszaélés büntetéknek minősítette. Az elsőfokú bíróság ítélete 9. oldalán azonban a II.r. és III.r. vádlottak tekintetében helytelenül rögzíti azt, hogy

ez a két vádlott az I.r. vádlott számára szerzett jogtalan előnyt azzal, hogy a jogosulatlan felhívását teljesítették. A II.r. és III. r. vádlottak magatartásukkal a fogvatartottnak szereztek jogosulatlan előnyt. Az I.-II.r. és III.r. vádlottak magatartása a hivatali visszaélés büntettének valamennyi törvényi tényállási elemét megvalósította.

Az I.r. vádlott védőjének az enyhítésre irányuló fellebbezése nem alapos. A katonai ügyésznek a II.r. vádlott tekintetében előterjesztett súlyosításra irányuló fellebbezése alapos.

Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető körülményeket. Az enyhítő körülmények azonban a III.r. vádlott tekintetében kiegészítésre szorulnak azzal, hogy a szolgálati viszonya már megszűnt, a jövőben lehetősége sem lesz hivatali bűncselekmény elkövetésére. Nem tévedett a Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa amikor a cselekmények tárgyi súlyára figyelemmel arra a következtetésre jutott, hogy az I.r. vádlott méltatlanná vált a rendfokozat viselésére, és őt lefokozás katonai büntetéssel sújtotta. Az I.r. vádlott részéről nem maga a csomag beadása, vagy beadott csomag tartalma alapozza meg a cselekmény tárgyi súlyát, hanem az, hogy milyen körülmények között, milyen körben került sor a cselekmény végrehajtására. A II.r. és III. r. vádlottak világosan felismerték az I.r. vádlott magatartásának jogellenességét, azonban nem mertek ellentmondani neki. Nem kétséges, tehát, hogy az I.r. vádlott magatartásával a II.r. és III.r. vádlottakat is bűnbe sodorta. Cselekménye mind a hivatali, mind a katonai rendet sértette, ezért esetében nem volt lehetőség a lefokozás katonai büntetés mellőzésére a generális prevenció szempontjai miatt sem.

Tévedett azonban az elsőfokú katonai tanács, amikor a II.r. vádlottat az általa elkövetett bűncselekmény miatt megrovásban részesítette. A II.r. vádlott 3 évi szabadságvesztéssel fenyegetett bűncselekményt követett el. A felmentő rendelkezést követően magatartása azonosan értékelendő mint a III.r. vádlotté. Mindkettőjük cselekményére igaz az, hogy indokolatlan lett volna esetükben az elkövetett cselekmény körülményeire figyelemmel a törvény szigorát alkalmazni ezért helyes a Btk.33.§ (4) bekezdésében írt enyhítő rendelkezés alkalmazása, és azzal pénzbüntetés kiszabása. Ez felel meg az ítélet belső arányának is. Ezért a másodfokú bíróság a II.r. vádlottal szemben alkalmazott megrovást 150 napi tétel, napi tételenként 1.000,- ft pénzbüntetésre súlyosította a Btk.50.§ (1) és (3) bekezdései alapján.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint a IV.r. vádlottal szemben a napi tételek száma és összege eleve eltúlzottan került meghatározásra. A vádlott megváltozott anyagi helyzetére is figyelemmel azonban mindenképpen szükségessé vált vele szemben a kiszabott pénzbüntetés enyhítése. Ezért a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa ... IV.r. vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetést 200 napi tétel, napi tételenként 2.500,- ft pénzbüntetésre enyhítette. Az ítéltábla katonai tanácsa a II.r. vádlottal szemben kiszabott 150.000,- ft, valamint a IV.r. vádlottal szemben kiszabott 500.000,- ft pénzbüntetés meg nem fizetése setére rendelkezett a szabadságvesztésre történő átváltoztatásra, a Btk.51.§ (1) bekezdése alapján. A másodfokú katonai tanács álláspontja szerint a II.r. és IV.r. vádlottak esetében ezek a megváltoztatott büntetések szolgálják megfelelően a Btk.79.§-ban írt büntetési célokat.

Az I.r. és IV.r. vádlottak tekintetében a megváltozott jogi minősítésre, míg a III.r. vádlott esetében a felmentő rendelkezésre figyelemmel, a másodfokú bíróság mellőzte a halmazati büntetésre történő utalást.

A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a másodfokú katonai tanács - helyes indokai alapján - helybenhagyta.

A másodfokú katonai tanács a II.r. vádlottat 15.000,-, míg a IV.r. vádlottat 23.000,- forint másodfokú eljárásban felmerült bünygyi költség megfizetésére kötelezte, kirendelt védőik eljárására figyelemmel a Be.338.§ (1) bekezdése alapján.

A Fővárosi Ítéltőábla Katonai Tanácsának ítélete a Be.372.§ (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2018. április 11.

. Török Zsolt hb. ezredes sk.
a tanács elnöke

Dr. Mészáros László hb. ezredes sk.
előadó bírő

. Szabó Éva hb. alezredes sk.
bíró

A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete ... I.r., ... II.r., és ... IV.r. vádlottak tekintetében a rendelkező részben írt változtatással 2018. április 11. napján, míg ... III.r. vádlott tekintetében a rendelkező részben írt változtatással 2018. április 13. napján jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2018. április 13.

Dr. Török Zsolt hb. ezredes sk.
a tanács elnöke

a kiadmány hitelélül: